

[Finansministeren.]

normale Forhold, i Fremtiden, mener jeg, det er et Spørgsmaal, man meget vel kan tage op, det vilde vist være praktisk at gøre det, men i Øjeblikket tror jeg ikke det er praktisk muligt at komme den Vej ud.

I øvrigt er det jo, som det ærede Medlem Hr. Prieme sagde, saaledes, at dette Lovforslag er fremsat for længst muligt at undgaa at komme til at udstede 2- og 1-Kronesedler. Nationalbanken regner med, at ved den Produktion, der kan blive nu her, i Forbindelse med, at man forøger 25-Ørernes Antal, vil man kunne tilfredsstille Kravet paa Skillelønt et Aars Tid, og saa er det Tidsrum da i alt Fald dækket; saa maa vi se Tiden an, naar den Tid er gaaet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 478 af 14. September 1940 om Arbejdsforhold med senere Ændringer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2567; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 28).

Sagen sattes til Forhandling.

Einer-Jensen: Idet jeg henviser til de Bemærkninger, den højtærede Arbejds- og Socialminister gjorde ved Fremsettelsen af dette Forslag, som jo i al sin Enkelthed gaar ud paa at forlænge Gyldigheden af Loven om Arbejdsforhold med senere Ændringer indtil 1. November 1943, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale at vedtage Forslaget.

Ejnar Kjær: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Denne Lovs Bestemmelser har jo været drøftet mange Gange og paa mange Maader, og jeg finder ikke Anledning til at komme ind paa Enkeltheder deri, saa meget mindre som der efter mit Skøn ikke er nogen Mulighed for at faa gennemført Ændringer.

Der er dog et lille Spørgsmaal, som jeg gerne vil have klaret. Det er Spørgsmaalet om Varigheden af en Afgørelse, der er truffet

i Henhold til § 2, Stk. 2, altsaa en Afgørelse i de Tilfælde, hvor den ene Part eller begge Parter er uorganiserede. Jeg gaar ud fra, at en saadan Afgørelse ikke er bindende for Tid og Evighed, men at den i alt Fald senest falder bort den Dag, Overenskomsten efter Lovens eventuelle Bortfald udløber. Det er altsaa min Opfattelse, og jeg vil gerne høre, om Ministeren kan dele den.

Boeck-Hansen: Den her omtalte Lov er en af de Foranstaltninger, som Tiden fører med sig, og jeg er ganske enig i, at den bør forlænges. Det er ikke, fordi Loven altid virker saa tilfredsstillende, som man kunde ønske det, men det bliver vist meget vanskeligt at lave en Lov om disse Forhold, som virker bedre. Det er nemlig saadan, at naar saadanne Arbejdslønsprogsmaal skal afgøres ved en Kendelse, kan Afgørelsen meget nemt blive af summarisk Karakter, og Detailsprogsmaalene bliver meget ofte ikke i tilstrækkelig Grad gennemarbejdet; saa der let kan komme Uligevægt i Forholdene. Derfor er det ikke saa helt rart at have en saadan Lov, men jeg tror altsaa, at det er nødvendigt. Det, det gælder om, er at faa saa faa Sager frem til Nævnet som vel muligt, og at saa mange Sager som muligt kan blive klaret i det Fællesudvalg, der ligger forud for Nævnets Afgørelse, naar de endelig ikke har kunnet afgøres gennem direkte Forhandling.

Disse Nævnsafgørelser skulde gerne være saadan, at man havde fuld Tillid til dem; og jeg kan derfor godt forstaa, at man i Arbejderkredse staaer noget uforstaaende over for, at et af Formandskabets Medlemmer for nogen Tid siden i et Foredrag her i København kunde udtale sig, som han gjorde. Det er meget forstaaeligt, men paa den anden Side, naar man har valgt en Mand ind i Formandskabet, som er Nationaløkonom, og som har valgt sig netop Lønsprogsmaal til Speciale, kan man dog vist ikke kræve, at han fra den Dato, han kommer ind i dette Nævn, ganske skal tie stille. Jeg tror ikke, man kan forlange, at han fra den Dag skal lægge sit Speciale om og lægge hele sit videnskabelige Arbejde til Side.

Derimod kunde jeg godt tænke mig, at Formanden i Formandskabet kunde have tiet stille om sin personlige Opfattelse. Der var vist ingen Grund for Formanden til at røbe sin personlige Opfattelse, saaledes som Formanden gjorde ved et Møde i Næstved den 26. September. Jeg tror, at det havde været heldigere, om han havde holdt sine